

Šofér už dále nevyjednával a odvezl libezeného pasažéra přímo na četnickou stanicu, kde byl Dvoráček zatčen.

Při přeličení prohlašoval, že byl tehdy opilý a že nevěděl, co dělá. Soud uznal ho viněným a odsoudil ho na deset měsíců do těžkého žaláře.

Nemravná křížovka.

(Okresní soud v Hradci Králové.)

V útulné hospůdce v Hradci Králové sešli se 30. listopadu u jednoho stolu čtyři mládenci pocestného cestu přistříhovačů mikád a povídali si o ženských a milování. Stanislav Parukář, který ve svém stáří 20 let jednak se zalibením ohledne se za každým hezkým děvčetem, jednak k smrti rád luští křížovky, udělal za řeči tajuplný obličeji a povídal: „Mrkejte, tady mám nejnovější americkou křížovku!“ načež vytáhl z kapsy — fotografii. Zakryl ji rukou, takže z fotografie usmívala se jen něžná hlavička, a dodal: „Hádejte, kdo to je?“ Ale kamarádi hádanku rozluštit nedovedli. Křížovka s pikantním nádechem zajímala i druhé hosty, kteří přišli ze zvědavosti ke stolu. Jakýsi pan účetní, sotva na obrázek poohlédl, děl: „Jémine, to by mohla být slečna Heluška X.“ Jakmile vyslovil pan účetní její plné jméno, Parukář odkryl celou fotografii — a hle, dosud pod rukou ukryté těličko roztomilé děvčátko se objevilo tak, jak dívku pánbůh stvořil. Zhroutil se pan účetní a prohlásil, že je vyloučeno, aby to byla slečna Heluška, poněvadž jednak Heluška je ve skutečnosti v těle silnější než je na obrázku, jednak že Helušku dobře zná a ví, že by se nikdy nedala fotografovat nahá, jelikož se jí dostalo dobrého vychování. Avšak Parukář odsek: „Jo, jo, už je to tak, fotografie je stará dva roky a před dvěma lety byla slečna Hela v těle slabší!“ A povíděl ještě, jak se stalo, že slečna Hela dala se v kostymu Evině vyblejsknouti. Byla s veselými mládiky na flámu, ti ji opili a zavedli k fotografování, kde jí dali vyfotografovat. Obrázek přilákal další hosty, a jeden z nich, dbalý eti dívky i jemu známé, vytáhl fotografii Parukáři z ruky a schoval ji, ale na mátlak holiče a hostů musil ji vrátit.

Rodiče Heluščiny záhy zvěděli, jakému pošměchu jejich dceruška byla vydána, a požádali policii, aby zakročila u Parukáře o vydání fotografie. Leč holič odopřel, i podali rodiče na něho žalobu pro přestupek urážky na eti. Žaloba jejich projednávala se před vrchním radou Vinklářem. Slečnu Helu zastupoval dr. Mahler, žalovaného hájil dr. Sýkora.

Žalovaný se přiznal, že fotografii dívky ve společnosti ukazoval jako nejnovější americkou křížovku, ale popřel, že řekl, že je to obrázek slečny Hely, a také popřel svůj výrok, že fotografie pořízena byla u příležitosti flámu. Obhájce jeho vytasil se nyní s onou fotografií a předložil ji soudu. Na fotografii zobrazena byla en face mladá, asi 20 letá tmavovlasá kráska, hlubokých černých očí s třpytivou čelenkou ve vlasech. Leč ke srovnání obrázku toho se skutečnou Helou nedošlo. Rozčilený otec Heluščin v nestřežené chvíli bez svolení soudce uchvátil fotografii, roztrhl

ji a hodil do kamen. Kráska zhynula v žhavém objetí plaménů.

Svědci, pan účetní a host, který holič v hostinci vyral fotografii z ruky, potvrdili obsah žaloby.

Obhájce žalovaného návrhl, aby se vyšetřila výslechem fotografa, u něhož měla být fotografie pořízena, koho vlastně představovala.

Soud návrh tento zamítl jako bezpředmětný a vnesl rozsudek, jímž Parukář uznán vinným žalovaným přestupkem, že obovinil slečnu Helu ze smyšleného nemravného činu, t. j., že se dala fotografovat bez šatu, a odsoudil ho do vězni na tři dny s podmíněným odkladem výkonu trestu do jednoho roku a k úhradě nákladů právního zastoupení žalobkyně.

Zástupce žalobkyně odvolal se proti přiznání podmíněného odsouzení. L. N.

Mládenci, dejte pozor při tanci!

(Soudní tabule v Košicích.)

Kdo ví, jak to vlastně tehdy bylo v baru hotelu „Imperial“ v Beregsásu, když si tam 17. února loňského roku tanecnice Helena Smilovicová zlomila nohu. Ale stalo se to a když se vylečila, zažávala svého nešikovného tanečníka Arpáda Denáta u košické sedriče o náhradu výloh lékařského ošetrování a o náhradu ušlého výdělku ve výši 10.500 Kč.

Sedrička odmítla žalobkyni i s jejími nároky usuzujíc patrně, že tanecnice z povolání má být šikovnější a nemá svých nohou používat k takovým figurám, ve kterých se lámu.

Krásná Helena se tím však neuspokojila a odvolala se k soudní tabuli do Košic, žádajíce, aby jako znalec v tomto sporu byl vyselechnut košický taneční mistr Kertész, který prý dokáže, že tanečník je zodpovědný při tanci za dámou a nese sám následky toho, když jí šlapne na nohu, ať již zúmyslně nebo náhodou.

Při líčení odvolacím žádal obhájce Donátův, aby rozsudek prvé instance byl potvrzen, poněvadž prý je dokázaná věc, že při tanci v baru vede vždy tanecnice a její partner je figurou pouze vedenou, namnoze ovšem i za nos.

Poněvadž náš zákonník nemá ještě žádných ustanovení o moderních tancích, odročil dr. Lacko projednávání za účelem předvolání dvou svědků, kteří tehdy v baru „Imperial“ byli přítomní, aby vysvětlili bližší okolnosti, při nichž se ona nehoda stala. — ij—

Pět švestek pana Lucíka.

Hladký, mrštný, uhlazený a elegantní je pan Lucík. Hladký a mrštný je proto, že je povoláním obchodní cestující, uhlazený a elegantní proto, že je z Králové Vinohrad. Psáti o panu Lucíkovi znamená psati o rozumném, chytrém, statečném a vždy duchapříjemném muži, který miluje své povolání, lidi, dívky a celý svět. Pan Lucík je starý mládeneč a obchodní cestující.